

комитетитѣ сж вписани шестъ хиляди мѣнци, разположени по дунавското крайбрежие отъ Нова Килія и Исмаилъ, прѣзъ Браила, Олтеница и Зимничъ, даже до Калафатъ и Четатъ. Невидимото Правителство толкова заплати и плашало съ сръбски златни пари и толкова отъ неговитѣ складове сж раздаваги всѣкидневно порции отъ бѣлы хлѣбъ, говеждо мѣсо, оризъ, царевича, масло, червентъ пиперъ и солъ. На Тотя строго е предписано да избере най-добритѣ юващи, цвѣта на мѣнциитѣ, които не би се страхували нито отъ людѣитѣ, нито отъ дявола, нито отъ Самага Господа Бога. Не числото е важно, а качеството; трѣбва изведнѣжъ да се сличатъ Турцитѣ: тогава може да се надѣемъ че работата ще трѣгне като по масло. Миналата година първитѣ несполуки отнеха смѣлостта у жителитѣ и ги удържаха отъ участието въ въстанието, макаръ тѣ да бѣха готови да се присѣдинятъ къмъ него. Послѣ силниятъ натискъ въ самото начало и първото успѣшно схващанье ще изгасне като рѣзъ земята въ-станическата сила, демократическа, социална и либерална, както гворятъ учителитѣ Поляци. Но тъй като въйводата Тотю вѣдѣше щастие въ бойтъ, то на него е заповѣдано само да доведе четитѣ до Дунава, а отвѣждъ Дунава трѣбва да приеме командованието младийтъ Данко, когото Невидимото Правителство е назначило за въйвода.

Младийтъ Данко не чувствувахе нито расположение нито желанье, нито довѣрие къмъ таква въстание; но като человекъ храбъръ, съ душа и сърдце, той си припомня казашкитѣ украински поговорки, които той е чувалъ въ Туркеставъ: съ гарванитѣ грачи гато гарванъ, влѣзе въ комитетъ ще грачи по комитетски, и като се залови за работа става труженикъ. Ако би да паднеше небето и той би останалъ самичавъ, то и тогава той би се поизчилъ да подпре облацитѣ съ саблята и не би се мръдвалъ съ мѣстото си. Отъ сборниятъ пунитъ той бѣше длъженъ да стигне до Шибченскій Балканъ, а оттѣмъ, слѣдъ получаванieto нови заповѣди, да тръгне за по-нататѣкъ.

Отъ шестъ хиляди мѣнци се набраха само триста и четири доброволци, и въ тѣхното число вѣдѣше нито